

[Erik Eriksen.]

den højtærede Forsyningsminister Axel Kristensens Navn. Den Kartoffelmisère, vi havde i Foraaret, vil heller ikke saa snart blive glemt. Mon Regeringen har truffet Forholdsregler for at forhindre dens Gentagelse?"

o. s. v.

Se det er stærke Ord, naar man erindrer, hvor omhyggelig den højtærede Statsminister altid er, og ogsaa dengang var, for ikke at sige noget saa stærkt, at det kunde skade Samarbejdet. Nu har den højtærede Statsminister haft Regeringen i 7 Maaneder, og jeg formoder, at noget af det første, han har sagt til sin Handelsminister, har været dette: Tag nu og bring de Forhold i Orden — de Forhold, som jeg her har nævnt. Og Statsministeren kan jo sige Tingene paa en Maade, saa at de umiddelbart forstaas og bliver enkle. Men se, den højtærede Handelsminister kommer heller ikke til Rigsdagen med Forslag om en Mærkerationering paa dette Omraade, skønt det altsaa i Agitationen for at vælte den tidligere Regering, var noget meget principielt. Nej, den højtærede Handelsminister er meget klogere — er i alt Fald blevet det, han nøjes med at tale om disse Ting i et Udvalg. Mig bekendt kan det vel ikke denne Gang være strandet paa Modstand i visse Kredse inden for det store Landbrug, der føler deres Interesser gaaet for nær. Og Kartoffelmisèren, som vi ogsaa hørte om, har vi ogsaa oplevet i Foraaret, ganske vist paa en noget anden Maade, men vi har oplevet den, skønt jeg altsaa forstaar, at netop dette Omraade har været Genstand for en ganske særlig Interesse i Regeringens Økonomiudvalg, der vel maa betegnes som Regeringens Hjernetrust eller noget i den Retning.

Ogsaa den mere drastiske Form for Rationering af Benzin har Regeringen maattet give Afkald paa. Da Enkelthederne blev drøftet og belyst i Vareforsyningsudvalget og Besparselserne paa alle de 1½ Mill. Kr. blev kendt i hele deres Storladenhed, saa faldt ogsaa denne Plan. Men tilbage er naturligvis, at Regeringen dog kan pege paa, at den har faaet rationeret Chokoladen. Om det er noget, der særligt kan tale som et Plus for Fremsyn og Vidsyn, ved jeg ikke, der er mange, der mener, at det nærmest har været en Fiasko, og dette lille Eksempel viser egentlig, at man skal holde sig fra disse Ting, naar det alene er en partipolitisk Trang til Indgriben, der gør sig gældende, naar Sandheden er den, at Handelsministeren paa dette Omraade ikke har opnaaet andet end at blive de smaa Tings store Mand.

Den nuværende Regering er jo ligesom den tidligere en Mindretalsregering, men alligevel forekommer der mig at være en væsentlig Forskel. Hvad man end kan mene om den tidligere Regering, bliver man nødt til at indrømme, at den havde en Politik, og at den satte noget ind paa at komme til at præge Udviklingen, at den ikke vilde nøjes med at være administrerende Organ. Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen sagde, at Regeringen havde to Muligheder. Den første var at stille sine Forslag i Overensstemmelse med „Fremtidens Danmark“ — det troede jeg nu for Resten, at i hvert Fald den højtærede Landbrugsminister havde gjort, men det skal jeg vende tilbage til —, men Ordføreren føjede saa til, at hvis den havde gjort det, var det kun Paredeforslag i den givne Situation. Den anden Mulighed var den, at man ganske rolig tog de politiske Magtforhold i Betragtning. Nu maa jeg tilstaa, at det er egentlig mit Indtryk, at den nuværende høje Regering vil betale ganske overordentlig meget for blot at have Administrationen, og idet jeg gentager, at jeg ikke kan se, at man saadan uden videre kan skille det saglige og det politiske fra hinanden, vil jeg sige, at sagligt har heller ikke Regeringen gennem sin Politik været i Stand til at præge denne Vinters Lovgivning, selv om den har haft overmaade gode Arbejdsvilkaar. Den har været præget af, forekommer det mig, at den har været nødt til at se paa „Fremtidens Danmark“ i ny Indstudering. Regeringen og dens Partier maa billigvis indrømme, at den ikke i det saglige Lovgivningsarbejde har staaet over for en hæsblæsende Opposition, saaledes som Ventreregeringen gjorde det.

Det, der karakteriserer denne Samlings Lovgivning, er en Række Love, som, da de fra Regeringens Side kom til os i Forslags Form, var Paredeforslag. Der hvor der er kommet noget positivt ud af Forslagene, er det den saglige Opposition, der har sat Tingene paa Plads og skabt Resultater. Jeg ved ikke, om de Forslag, som jeg altsaa til-lader mig at kalde Paredeforslag, og som i hvert Fald synes saa udpræget at være rettet til Galleriet, ved deres Fremkomst i særlig Grad har haft Adresse til kommunistiske Vælgere, eller om man fra den høje Regerings eller fra Partiledelsens Side — hvad ved jeg — vil prøve paa endnu en Gang, om det skulde være muligt samtidig at føre baade Oppositions- og Regeringspolitik. Hvis ikke dette er Tilfældet, vil jeg hævde, at Forslagene er Udtryk for manglende Evne hos Regeringen til at bedømme, hvad der kan gennemføres i en Rigsdag med et ikke-socialdemokratisk